

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Hilarij papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Decreta Hilarij pape.

electi suæ ad disceptationē venerit seculariū, sacris liminibus expulsus à cœlesti arceat altario. Neq; vllus post hęc diffinitionē q̄ cōi sedit arbitrio quicq; sibi vltra p̄scriptū vendicare nitat. Ita fieri, vt hi q̄ añ errauere cōgrua emēdatiōe se corrigāt, & q̄ sub obseruatiōe clericali cœlesti p̄bat seruire officio, ex clero abijciēdū, si p̄remisso sacerdotū iudicio secularē adierit potestati. Qd̄ ideo singulos vniuersosq; volumus agnoscere, vt qd̄ pleno iustitiæ & iuris ordine constitutum est, effectum totius firmitatis in omnibus clericorum negotijs fortiat. Sane si clericus laicū pulset, prius se audiri ab ep̄is poscat, tū si petitioni suæ laicū viderit obuiare ex p̄missu ep̄i sui in seculi moderatores disceptatione configat. Leo ep̄s scribit. Victorius ep̄iscopus scribit.

¶ Incipiunt Decreta Hilarij papæ.

- ¶ Vt Canones Nicæni vel apostolicæ sedis decreta custodiantur. Cap. primū
¶ Vt bigami, aut viduæ, aut corruptæ mariti ad ecclesiasticos gradus nō accedāt. 2
¶ Vt pœnitentes aut in scij lītæ suæ defectu
mēbroꝝ, aut decisione aliqd̄ minus hñtes ad superiorē ordinē non veniant, 3
¶ Vt ea q̄ illicitē ep̄s vel decessor eius ordinavit, ab eo q̄ superest emendant. 4
¶ Vt nullus ep̄s sibi eligat successorem. 5

Incipiunt regule Hilarij pape.

¶ Capitulum primum.

D

Lauio Basilio, & Hermineico viris clarissimis cōsulis, sub die. XVI. Calēd. Decēbriū. In basilica S. Mariæ residēte venerabili papa Hilario vnā cū ep̄is, numero q̄nquaginta, Residētibus etiā vniuersis p̄b̄is, assistantibus q̄q; diaconibus, Hilarius ep̄iscopus ecclesiæ catholicæ vrbis Romæ synodo p̄sident, dixit. Quoniam religiosus sancto sp̄u cōgregante cōuentus hortat, vt quædā quæ pro disciplina ecclesiastica necessaria sunt, cura diligentiore tractemus. Si placet fr̄es ea q̄ ad ordinationis tenorē pertinēt, iuxta diuinæ legis p̄cepta, & Nicænoꝝ canonū cōstituta, iuuāte dño in omne aū mātura solidemus, vt nulli phas sit sine status sui periculo, vel diuinis cōstitutiōes, vel apostolicæ sedis decreta temerare, q̄ nos q̄ potētissimi sacerdotis administramus officia, taliū trāsgressiōnū culpa respiciet, si in causis dei desides fuerimus inuēti, q̄ meminimus qd̄ timere debemus qualiter cōminet negligentia sacerdotū. Si quidē reatu maiore delinquit qui potiori honore fruitur, & grauiora facit vitia peccatoꝝ sublimitas dignitatum.

E II. ¶ Cauendū ergo in primis ne ad sacros gradus, sicut gestis prioribus ante scriptū est, quisq; qui vxorē virginē nō duxit, aspiret. Repellēdi sunt etiā quicunq; in secundæ vxoris nuptias contra apostolica p̄cepta conuenerunt.

F III. ¶ Vt pœnitentes vel in scij literas, aut aliqua mēbroꝝ defectu damna perpeffi, vel hi q̄ ex pœnitentibus sunt ad sacros ordines aspirare non audeant. Quisq; talium consecrator extiterit factum suum ipse dissoluet.

G IIII. ¶ Sed quodcūq; q̄s cōmiserit illicite, aut à decessoribus suis inuenit admissum, sed propriū periculū vult vitare, dānabit. Nos em̄ in nullo volumus s̄ueritatē vltionis exercere, sed q̄ in causis dei vel cōtumacia vel in aliquo decessu deliquerit, aut ipse qd̄ proprius p̄decessor eius fecit, abolere noluerit in se quicqd̄ in alio nō rescauerit, inueniet. Quod vt deinceps possit tenacius custodiri (si placet sn̄as oēs, & subscriptōes proprias commodatē) vt synodali iudicio aditus claudat illicitis. Ab vniuersis ep̄is, & p̄b̄is acclamatū est. Exaudi Christe Hilario vita. Dictū est sexies. Hoc cōfirmamus & docemus, dictū est octies. Hęc tenenda sunt, hęc seruanda sunt, dictū est quinques. Doctrinę vestre gratias agimus, dictū est quindecies. Ista in perpetuū seruent rogamus, dictū est quindecies. Ista p̄ sanctū Petrū vt in perpetuū seruent aptam, dictū est octies. Hęc p̄sumptio nunq; fiat, dictū est decies. Qui hęc violauerit, in se inueniet. Et facto silentio, Hilarius ep̄s dixit.

H V. ¶ Præterea fr̄es noua & inaudita, sicut ad nos missis de Hispanijs ep̄istolis sub certa relatione puenit, in quibusdā locis pueritatū semina subinde nascunt. Deniq; nōnulli ep̄atū, q̄ non nisi meritis p̄cedentibus datur, nō diuinū munus, sed hæreditariū putant eē cōpendiū. Et credunt sicut res caducas atq; mortales, ita sacerdotū velut legatorio aut testamentario iure posse dimitti. Nā pleriq; sacerdotes, & in mortis cōfinio cōstituti, in locū suū ferunt alios designatis nobis subrogare, vt. s. nō legitima expectat electio, sed defuncti gratificatio, pro populū habeat assensū. Quod q̄ graue sit existimate. Atq; ideo si placet, etiā hanc licentiā generaliter de ecclesiis auferamus, ne (quod turpe dictū est) homini quisq; putet deberi, quod dei est. Vt aut̄ quod ad nos perlatū est, ad vestrā etiā possit peruenire notitiā. Hispanoꝝ fratrum & coep̄iscoporum nostrorum scripta legantur. Paulus notarius recitauit. Et statutum est, ne quid vlt̄a huiusmodi à sacerdotibus p̄sumatur.

Incipiūt

¶ Incipiunt Capitula.

¶ Vt nullus sine consensu episcopi metropolitani episcopus ordinetur. Cap. primū 3
 ¶ Vt nullus episcoporum relicta propria ecclesia, ad aliam transeat. 2
 ¶ Vt Hireneus remotus ab Artimonienſi ad propria reuertatur. 3
 ¶ De remouendis episcopis q̄ illicite ordinati sunt & ne in vna ecclesia duo ep̄i habeant. 4
 ¶ De damnatione Hirenei, si ad suam ecclesiam non reuertitur. 5

¶ Epistola eiusdem Hilarij papæ ad Tarraconenses Episcopos.

Dilectissimis fratribus Ascanio & vniuersis episcopis Tarraconensis prouinciæ, Hilarius episcopus. Postq̄ literas vestras dilectionis accepimus, quibus presumptiones Siluani episcopi Calagurenſium ecclesie retundi petistis, & rursum Barcinonenſium queritis nimis illicite vota firmari honoratoꝝ & possessoꝝ, Tyriasonenſium, Castanensium, Calagurtanorū, Virigenſium, Triciensium ciuitatis cū scriptiōibus diuersoꝝ literas nobis constat ingestas, p̄ quas id quod de Siluano quærela vestra deprompserat, excusabant. Sed reprehensio iustissima eorū pariter allegatio nō carebat, q̄a præter conscientiam metropolitani fratris & coep̄i nostri Ascanij nonnullis ciuitatibus ordinaros claruit sacerdotes. Vnde qm̄ quicqd̄ ab alterutra parte est indicatū omni videmus pueritate cōfusus tēporē necessitate p̄specta. Hac rōne decernimus ad veniā pertinere quod gestū est, Vt nihil deinceps contra p̄cepta beati apostoli, nihil cōtra Nicænoꝝ canonū constituta tentetur.

¶ Capitulum primum.

Hoc autem primum iuxta eorundem patrum regulas volumus custodiri, vt nullus præter notitiam atq; consensum fratris Ascanij metropolitani aliquatenus consecratur antistes, quia hoc vetus ordo tenuit, Hoc trecentorum decem & octo sanctorū patrum definiuit autoritas, cui quisquis obuias tetenderit manus, eorū se consortio fatetur indignum, quorum præceptiōibus resultat.

II. ¶ In quorū contumeliā superbo spū etiā pars illa contemnitur quæ verec̄, ne quis relicta ecclesia sua, ad alterā transire præsumat. Quod nimis improbe conuiuentibus, & vt doleat grauius vobis asserentibus, Hireneus episcopus conatur admittere. Quod nostra autoritate roborare cupitis, quos maxime de rebus illicitis magna indignatione probatis accendi, lectis ergo in conuentu fratruū, quos natalis mei festiuitas congregat literis vestris q̄ de ordinandis episcopis secundū statuta canonū vel prædecessoꝝ meoꝝ decreta fuerit probata snia gestorū, quæ pariter direximus tenore discetis.

III. ¶ Vnde remoto ab ecclesia Barcinonenſi, atq; ad suam remisso Hireneo episcopo sedatis per sacerdotalem modestiam voluntatibus, quæ per ignorantiam ecclesiasticarum legum desiderant. Quod non licet obtinere talem protinus de clero proprio Barcinonenſibus episcopus ordinetur, qualem te præcipue frater Ascani oporteat eligere, & deceat consecrare, ne si aliter forte factum fuerit, non sine obiurgatione, maxime tui nominis retundat nostra præceptio, quod in iniuriam dei, à quo specialiter sacerdotalium est gratia dignitatum didicimus admissum. Nec episcopalis honor hæreditarium ius putetur, quod nobis sola dei nostri benignitate confertur.

III. ¶ Ordinatos nunc ergo episcopos, qui licet dū te ignorante prouecti sunt cum suis autoribus meruerint submoueri hac ratione firmamus, si nec viduæ maritus fuerit quisquam, nec in secundæ coniugio nuptias ac vota conuenerit, sicut & legalia constituta præcipiunt, dicendo. Sacerdos vxorem virginem accipiat, non viduam, non repudiatam, secundum quod etiam beatus apostolus magister gentium de his qui fieri desiderant sacerdotes propria institutione non tacuit dicens, vnius vxoris virum, cuius tenore sane ita informati esse debetis fratres charissimi, vt inter cætera quæ cauenda sunt hæc studeatis præcipue custodiri, quæ noscitis ante vniuersa mandari. In quibus etiam perspiciendum est, ne duo simul sint vnius ecclesie sacerdotes, aut literarum ignarus, aut carens aliqua parte membrorum, aut etiam ex petitionibus aliquis ad sacrum ministerium prorsus finatur accedere. Nec tantum putetis petitiones valere populorum, vt cum his parere cupitis voluntatem dei nostri, quæ nos peccare prohibet deferatis, Cuius indignatio ex hoc grauius commouetur, quia benignitas eius, dum fiunt, illicita per eos qui sunt interpretes placationis offenditur.

V. ¶ Vt autem omnia secundum hæc quæ scripsimus corrigantur præsentibus literas Traiano subdiacono nostro veniente direximus. Quod si Hireneus episcopo ad ecclesiam suam deponito, improbitatis ambitu redire neglexerit, quod ei non iudicio, sed humanitate præstabitur remouendum se ab episcopali consortio esse cognoscat. Deus incolumes vos custodiat.

¶ Item Epistola Hilarij ad Ascanium, de his quæ sunt scripta superius.

G Dilectissimo fratri Ascanio, Hilarius eps. Diuinæ circa nos græ memores esse debemus, q nos p dignatiõis suæ misericordiã ob hoc ad fastigiũ sacerdotale puenit, vt nãdatis iphus inhæretes, & in qdã sacerdotij eius specula cõstituti phibeamus illicita, & sequeda doceamus. Vnde directis p Traianũ subdiaconum nostrũ lris admonemus, vt q male facta sunt, corrigant. Et miramur admodũ dilectionẽ tuã Barcinonẽsiũ petitiões nõ solũ nulla autoritate rerulisse, ve: etiã directis ad nos lris, cõsummationem prauĩ desiderij postulasse adhibẽdo in epistolas pro cõmuniõis cõcilij mẽtionẽ, tanq culpæ minuerent excessus, p multitudinẽ iperitorũ, cũ etiã sub significatiõẽ vnusq; sui nois tecũ pariter retulisset, & subscriptiões proprias factas singuli cõmodassent, dilectionẽ tũ tuã rei de qua displicet summa tãgebat, qã pro loco & honore tibi debito cæteri sacerdotes docedi fuerãt, nõ sequedi. Vnde sicut in gñalibus lris indicauĩ, Hireneus ad ppriã reuertat ecclesiã, & Barcinonẽsibus de suo clero ptius cõsecret antistes, cui tũ statuta canonũ, & aplica pcepta cõcordent. Et licet hi q propter notitiã atq; cõsensum tuę dilectiõis ordinati sunt sacerdotes, cũ suis debu erit autoribus submoueri, ne qd tũ in tãta necessitate decernamus aucter: eos q epi facti sunt ita volumus pmanere, si apostolicis pceptiõibus & statutis scõtõ: patz nõ reperiant obnoxij, ac deinceps nihil qd cõtra disciplinã ecclesiasticã veniat, sicut hætenus factũ est ppteret, tuã sollicitudinis est frater charissime, debitã tibi autoritatẽ tueri, & illicitis nõ mō nõ pberere assensum, sed etiã cũ cõtra q cõtra regulã facta reppereris coercere, atq; añ oia q sola vnitate decernimus, Hireneũ ad ecclesiã suã redire cõpelle. Ad quã spõte potius redire debebit, si à sacerdotali cõsortio meruit separari, nec vnus ecclesię duo eẽ pmittant antistes, qd opportunius supra dictũ subdiaconi fieri delegamus, instãtia quã etiã pro cõseruãda ecclesię disciplina cõmeare, ad Hispanias dispositiõis nræ fecit autoritas. Deus aut incolumẽ te custodiat ff charissime.

H Epistola Hilarij pape, ad Leontiu, Veranium, Victurium episcopos
 Dilectissimis fratribus Verano, Leontio, Victurio epis, Hilarius papa. Mouemur ratione iustitiæ, q licet ab oibus q recta sapiunt, debeat custodiri, cũ picipue dñi sacerdotibus nõ est temere negligẽda, qz cæteros informari cõuenit institutis. Frater igit & coeps noster Ingenuus Ebredunẽsis Alpiũ maritimaz: prouinciã metropolitani semp honore subnixus in p iudiciũ suũ, sicut adnexa declarauit quãdã nos petẽte fratre & coepo nostro Auxamio statuisse cõmemorat, q vniuersis in hac eadẽ causa defensionibus cõtrairent. Si quidẽ ralationibus in nrõ iudicio recẽsitis, quas frater & coeps noster Veranus ad sanctæ memoriæ decessorẽ meũ cũ cæteris prouinciæ sacerdotibus misit, & apostolicę sedis, q tunc directa fuerat patefacta, responsiõẽ manifestatũ est, nihil postea debuisse tẽrari, nec ad iniuriã synodaliũ regulaz: quicq; per obreptionẽ, q proxime facta est, oportere constitui. Nã licet ex hoc etiã quod à nobis est elicitũ, censeat infirmũ, quia ex ipso insinuatũ est, exequi voluisse qui meruit, tũ ne odio vel gratia moueamur, q in causaz: disceptatiõibus esse non debet, ita vestræ charitati cognitionẽ adnexę querimonię delegamus, vt nihil aduersum venerandos canones, nihil contra sanctę memorię decessoris mei iudiciũ valeat quicqd obreptũ nobis eẽ constititit. Nolumus nãq; frẽs charissimi ecclesiãz: priuilegia q semp sunt seruanda cõfundi, nec in alterius prouincia sacerdotis altez: ius habere permittimus, qã per hoc nõ minus in sanctaz: traditionũ delinquit sanctiones, quã in iniuriã ipsius dñi profilit, cuius expectatio fructus nostri ministerij, nõ in lãtitudine regionũ, sed in adquisitiõẽ ponit animaz. Ha beat itaq; pontificiũ frater & coeps noster Ingenuus prouinciæ suæ, de cuius dudũ ab apostolica sede est illicita cessione culpatus, & custoditis oibus, q super ecclesiis Ceruelenẽsis ciuitatis, vel castelli Nicẽsis, sicut diximus sanctæ memoriæ decessoris mei diffiniuit autoritas, nihil ecclesiãz: iuri noceat, quod in altez: memoratoz: à p̄dicto fratre ad excludẽdã cupiditatem, quẽ admodũ prohibuit ambitionis alienæ proxime est eps cõsecratus, sed statutę correctiõis forma permaneat, vt ad vnus antistitis p̄dicta loca regimen reuertant, quã in duos diuidi nõ decuit sacerdotes. Dñs vos incolumes custodiat dilectissimi fratres.

B Epistola Tarraconensium episcopoz: ad Hilarium papam.
 Beatissimo & apostolica reuerẽtia à nobis in Chro colẽdo papę Hilario, Ascanius & vniuersi epi Tarraconẽsis prouinciæ. Qm curã apostolatus vř prouinciãz: suaz: sacerdotibus gerat filio nrõ illustri Vincẽtio duce prouinciæ nræ referẽte cognouimus. Cuius impulsu votũ nostrũ in ausu scribẽdi prona deuotio surrexit. Ergo, puinciales fratio sermone debita coronæ vřæ obsequia deferẽtes, his qsumus vt dignatiõẽ qua cæteros etiã humilitatẽ vestrã in oratiõibus vřis, in mẽte habere dignemini beatissime & apostolica reuerẽtia in Chro à nobis colẽde p̄. Illud specialius deprecãtes, vt factũ nostrũ qd tã voto pene oēs prouincię quã exẽplo vetustatis in notitiã nostrã defertur propẽsis assertionibus nostris roborare dignemini. Et cũ legerent ab vniuersis episcopis & presbyteris exclamatiõẽ est.

est. Exaudi Christe, Hilario vita, dictū est decies, Hæc p̄sumptio nunquā fiat, dictū ē sexies Quæ dei sunt ab homine dari nō possunt, dictū est sexies, Per dñm Petrum rogamus vt inperpetuum feruentur, dictū est sexies, Hæc vt reseruentur rogamus.

¶ Hilarius ep̄s dixit, lege, Paulus notarius recitatis, Ep̄s Varohiensis ciuitatis, Sāctus Nundinarius fortē expleuit cōditōis humanæ, Hic ep̄o venerabili fratri n̄o Hyreneo quē ipse antea in diocesi sua nobis volētibus cōstituerat, relinquēs ei qd potuit h̄e paupertas sup̄ me volūtatis arbitrio in locū suū, vt substitueret optauit, Sed defuncti iudiciū in eius meritum nō vacillat, Et cū legeret Probus ep̄s è cōfessu surgens dixit, Illud licuit, Hoc nō licuit, Successores deus dat autoritate vestra resitite huic rei p̄ apostolatū vestrum.

¶ Hilarius ep̄s dixit, Percurre qd ceperas, Paulus notarius recitauit, Si qd ē oīs cler⁹ & plebs eiusdē ciuitatis & optimi & plurimi puinciales, vt idē eius locū obseruaret à nobis sperauerūt dato cōsensu. Nos cogitātes defuncti iudiciū & pb̄ates eius vitā, & eorū nobilitatē atq; multitudinē q̄ petebāt simul & vtilitatē eccl̄iæ memoratā optimū duximus, vt tāto sacerdoti q̄ ad diuina migrauerat, nō minoris meriti substitueret antistes, p̄sertim cū eccl̄ia illius municipij in q̄ aū fuerat ordinat⁹ semp̄ huius ciuitatis eccl̄iæ fuisse diocesis constet, Ergo suppliciter p̄camur ap̄latū v̄m, vt hūilitatis n̄e qd iuste à nobis videt factū v̄a autoritate firmetis. Iādudū sane q̄sti fueram⁹ l̄is v̄ris de p̄sumptōe Saluini ep̄i, & miramur qd nulla ep̄latus v̄ri respōsa suscepim⁹. Nūc hæc eadē suggerētes petim⁹, vt qd sup̄ his reb⁹ obseruādū sit ap̄licis sermonib⁹, nos dignemini informare. Et ne forsitā p̄ negligentia portitoris, aut longinquitatis difficultatē hūilitatis n̄e qd ad vos scripta nō potuerit ex hoc negotio puenire, et suggestione nostrā malui⁹ iterare, Et subscriptio, Ora p̄ nobis, Sct̄m ap̄latū v̄m iugi quo diuina cōseruet eternitas nobis oībus & eccl̄iæ suæ dñe vere n̄ apostolicæ papæ.

¶ Epistola episcopoꝝ Tarraconēsum ad Hilarium papā.

D Omīno bt̄issimo & ap̄lica reuerētia à nobis in Ch̄o colēdo papæ Hilario, Ascanius & vniuersi ep̄i Tarraconēsis puincie, Etiā si nula dīctaret necessitas eccl̄iasticę disciplinę, expetēdū reuera nobis fuerat illud priuilegiū sedis v̄ræ, q̄ susceptis regni clauib⁹ post resurrectionē saluatoris p̄ totū orbē bt̄issimi Petri singularis p̄dicatio vniuersorū illuminatōe p̄spexit, Cui⁹ vicarij p̄cipat⁹ sicut eminentia metuentus ē ab oībus & amād⁹, Proinde nos deū in nobis primit⁹ adorātes, cui sine q̄rela seruītis, ad fidē recurrim⁹ ap̄lico ore laudatā, idē r̄nsa q̄rētes vnū nihil errore, nihil p̄sumptōe, sed p̄tificiali totū deliberatōe p̄cipit. Cū hæc ita se habeāt, ē tñ iter nos fallus ff, cuius p̄sumptionē sicut diuti⁹ tacere nō licuit, ita & loq̄ futuri iudicij necessitas ip̄pauit. Siluan⁹ qdā ep̄s Calagurre i vltima pte v̄rę puincie cōstitut⁹, diuinatōes sibi indebitas vsurpādo, hūilitatē nostrā ad hoc vsq; p̄duxit, vt cōtra ei⁹ vanissimā sup̄stitionē sedis v̄rę vnicū remediū flagitem⁹. Hic nāq; iā aū, vij, aut, viij, ap̄li⁹ annos postponēs pat̄e regulas, & v̄a iustituta despiciens, nullis petētib⁹ populis ep̄m ordinauit. Cuius p̄properū factū existimātes f̄na & pacifica posse admonitōe sanari p̄fecit ipei⁹. Deniq; cū cōtra vetustatē canonū cōtra synodi cōstituta alterius f̄ris n̄i p̄bri spū tm̄ p̄sumptōis accēsus, i eodē loco q̄ illi fuerat destinatus cui iuito & repugnātū iposuerat man⁹, & q̄ n̄o iā cētui fuerat aggregat⁹ ep̄m fecit. Hic factū ē, vt de ei⁹ miserrīa temeritate ad nos Cēsaraugustanę vrbis ff n̄ vniuersa referret, cui⁹ diligentia & sollicitudo admodū p̄spexerat, si i aliq̄ psuisset. Si qd ē cūctis i vicinia positus ep̄s ne se schismatico adiūgeret fr̄e q̄ntissime cōtradixit, S; obstinatōe dānabili totū qd erat illicitū, & qd nobis pudor ē dicere nō erubuit ille sol⁹ cōmittere, Proinde q̄a his p̄sumptōib⁹ q̄ vnitatē diuidūt, q̄ schisma faciūt velociter debet occurrī, q̄sum⁹ sedē v̄ræ, vt qd sup̄ hac pte obseruare velitis ap̄licis affatib⁹ instruamur, q̄ten⁹ f̄nitatē collecta, platis i mediū venerādis synodi cōstitutis, cōtra rebellōis sp̄m v̄a autoritate subnixi, qd optreat & de ordinatōe & de ordinato fieri itelligere (deo iuuāte) possim⁹, Erit p̄fecto v̄r̄ triūphus ap̄lat⁹ v̄ri t̄pib⁹ si qd sc̄i Petri Cathedra obtinet catholica audiat eccl̄ia, si nouella zizaniorū semina fuerit extirpata. Et subscriptio, Orātē p̄ nob̄ sct̄m ap̄latū vestrū iugi quo diuina cōseruet eternitas

¶ Vt hæc emēdent rogamus, dictū ē, vi. Vt hæc recidant rogam⁹, dictū ē, vij. Vt disciplina feruet rogam⁹, dictū, v. Vt canones custodiāt, rogam⁹, dictū, vij. Vt i p̄sumptōibus vindicet, rogam⁹, dictū, vij. Ordinatio ap̄lica illibata seruet, dictū, vij. Exaudi Ch̄e, Hilario vita, dictū, v. Dign⁹ papa, dign⁹ doctor, dictū ē, viij. Vt antiq̄tas seruet, rogam⁹, dictū vij. Vt disciplina seruet rogam⁹. ¶ Hilari⁹ ep̄s dixit, Acceptis q̄ recitata sunt de oīb⁹, Nūc f̄s speciales f̄nias deo vobis ispirāte depromite, Maximi⁹ ep̄s eccl̄ię Tauritanis dixit, In custodiēdis oīb⁹ q̄ ad sacras ordinatōes p̄tinēt disciplinis, meli⁹ f̄nię meę p̄fessioe denūtio, nihil à me vnq; eorū q̄ phibita sunt eē faciēda, De reliq; cēseo, vt q̄sq; talia fecerit, aut detecta i eccl̄iis reserare noluerit, nouerit se graues cās ap̄licę i sedis iudicio redditurū. In q̄ illi necesse erit sub-

ire sniam. Ingenu⁹ eps Ebredunensis dixit, Mihi q⁹ eadē de oib⁹ pub⁹ snia ē, q⁹ me ipse cōstrin-
go, ne qdā me vnq⁹ de his q⁹ sunt iterdicta tērent, q⁹ noui statū & p⁹essione meā De ceteris etiā
cēseo, vt quisq⁹ trāsgressor extiterit, sciat se ecclesiasticę regulę laqueis innodari, & reatu apo-
stolice sedis incurrere. Paulus eps aquæ viuę dixit, Ego q⁹q⁹ simili me lege cōstringo. Et de cæ-
teris q⁹ trāsgressores fuerint pariter cēseo, nec eis sine piculo sui quicq⁹ tale tētare liceat, qd me
rito debeat vindicari. Primus eps ecclesię Atellanę dixit, Hoc & ego cēseo eē obseruādū. Pal-
lidius eps ecclesię Salpinę dixit, Nihil me cōtra disciplinā ecclesiasticā vel statuta scōy cano-
nū factuz eē polliceor. Tyberius eps eccle. Sabinensis dixit, Profiteor me statuta sedis aplice in
oibus custodire. Et si i eccleā mea clericoz aliquē cōtra pcepta scōy canonū dephēdero, aut
mulierē dixisse, aut duas hīe vxores, ab ecclesiastico officio separe. Ab vniuersis dictū ē epis,
Snias fratū oēs seq⁹mur, oēs cōfirmamus, & obseruādas eē decernimus. Exaudi Chrē, Hilario
vita, dictū. vi. Quę male admissa sunt, p te corrigant, dictū. viij. Qd nō licet, nō fiat, dictū. viij.
Hilarius eps ecclesię vrbis Romę synodo p⁹idēs dixit, Qm p⁹sentis definitiōis, formā q⁹ secūdū
scōy statuta est sniam, in oīm ecclesiāz notitiā peruenire decreuimus, ne cuiq⁹ pro sui possit
ignoracione licere, qd nō licet & dēre, gesta notarioz sollicitudo curabit.

Incipiunt decreta Simplicij pape ad

F Zenonē Spalensem Ep^m de cōmissa vice apostolicę sedis,
Ilectissimo fratri Zenoni, Simplicius. Plurimoz relatu cōperimus dilectionē
tuā feruore & spūs sanctitate ecclesię gubernatorē existere, vt naufragij detri-
mēta deo autore nō sentiat. Talibus idcirco gloriātes iudicijs cōgruū duximus
vicaria sedis n⁹ te autoritate fulciri, cuius vigore munitus, aplice institutiōis
decreta vel scōy terminos patz nullo mō trāscēdi p⁹mittas, qm digna honoris remuneratiōe
cumulāndus ē, p quē & i his regiōib⁹ diuinius crescere innotuit cult⁹ Deus te icolumē custodiāt

G Epistola Simplicij pape ad Iohānē Rauennatē ep^m. (frater charissime.
I q⁹ eēt intuitus ecclesiasticę disciplinę, vel si qd apud te sacerdotalis modestię tenerē
nūq⁹ plectibiles ppetrarēt excessus, a qbus si nullo te p⁹na: regulaz poteras cōtinere
pcepto, saltem sanctę memorię pdecessoris tui fueras reuocādas exēplo. Qui cō facien-
do pbrm minus deliquisset inuitū, sēserat tñ dignū p tali vsurpationē iudiciū, Vbi ista
didicisti, q⁹ in fratre & coepm nostrę Gregoriū, nō electiōe, sed inuidia ppetrasti, quē inaccessi-
bili violētia p⁹rahi ad te passus es atq⁹ vexari, vt ei honorē tantū nō p animi trāquillitatē, sed
p amētiā sicut dicēdum est irrogares. Neq⁹ em talia potuissent fieri sanitate cōsiliij, nolumus
exaggerare qd gestū est, ne cogamur iudicare qd dignū est. Nā priuilegiū merē amittere, qui
pmissa sibi abuti p⁹tate. Sed vna nos ratio facit eē snia mollioris, q⁹ maluim⁹ te fratre & coepo
n⁹o, p⁹cepto referēte cognoscere, nō nris l⁹is, ppter opprobriū publicare. Nā scādala cuius au-
tor agnosceris, ita moderatio n⁹a cōpescuit, vt frater & coep⁹s meus Greg. quē nō p⁹ectū con-
stat esse, sed pulsum, nullā cām, sicut petijt tecū habiturus, Mucirēsem gubernet ecclesiā, & cō-
tuberniū spiritale qd sortiri nō oportebat inuitū, nō recuset amplecti Cui si qd negotij forsitā
emerferit nostrū ex eo vel cōtra eū petat examē. Necessitatibus etiā, quas faciente te cōpelliūt
sustinere, hac definitiōe cōsulimus, vt resuso p⁹dio qd ante annū sibi datū eē cōmemorat, atque
ad ecclesiā Rauennatē reuerso Possessio in Bononiēsi. XXX. solidoz, redditus liberoz sine du-
bitatione tradat in diē. s. vitę eius, saluo pprietatis iure Rauēnatis ecclesię, ad quā post p⁹dicti
obitū reuertet. Qd si nō fuerit nostris partiū cōstitutis, qd post trāsgressiōnē maneat, cōtuma-
cē ipse ppendis. Denūtiamus aut, q⁹ si post hac quicq⁹ tale psumpseris, & aliquem, seu ep^m, seu
pbrm, seu diaconū inuitū facere forte credideris, ordinatiōes tibi Rauēnatis ecclesię vel Emi-
liensis noueris auferendas. Data. III. Calē. Iu. Seueriano viro clarissimo consule.

H Epistola Simplicij pape ad Florentiū, Equitiū, & Seuerę ep⁹s.
Simplicius eps, Florētio, Equitio, & Seuero ep⁹s. Relatio nos v⁹ electiōis instruxit, &
gestoz serie intimauit, Gaudēsū Aufunēsis ecclesię sacerdotē cōtra statuta canonum
ac n⁹a pcepta ordinatiōes illicitas ppetrasse, qz illi totā penitus auferri p⁹cipimus p⁹tē
Scripsimusem ad Seuerę fratrē & coepm n⁹m, vt si necesse fuerit, ipse in supradicta
ecclesia cōsideratis patz regulis, hoc fungat officio, q⁹ ille abusus eē cōiuctus est, ita vt hi q⁹ illi-
cite ab eo sunt p⁹ecti, ab eccl⁹asticis ministerijs sint remoti. Simul etiā de redditibus ecclesię v⁹
oblatōe fideliiū qd deceat nesciēti nihil licere p⁹mittat, s⁹ sola ei ex his q⁹ta portio remittat. Duz
ecclesiasticis fabricis, & erogatiōi pegrinoz & paupēz p⁹future ab Ouagio pbr⁹o sub piculo
sui ordis ministrent, vltima iter se clericis p⁹ singuloz meritis diuidat. At vero ministeria ec-
clesię q⁹ alienata cōperimus reparare psumptor p⁹dicti fratris cōpellat instātia, cui etiā in hoc
specialiter p⁹cipimus iminere, vt tres illas portiones q⁹s p⁹ trienniū d⁹ sibi tātūmodo vendicasse,
restituatur, Data. XIII. Calē. Decēb. post cōsulatū Leonis Augusti.